

Crutchley 21.30-kor jelzőst káldotta a Chicago parancsnokjnak, Bode sorhajókapitánynak: Vegye át az Qrjratot! Bode, aki a hajóoszlop legvégén haladt, hirtelen a megbízott kábelparancsnok szerepében találta magát. A Savár Ácsakra cirkáló hűtő hajóval viszont senki sem tudatta, hogy Crutchley elhagyta helyét. Az ellentenger-nagy nem tartotta szájkészletnek tudatni velük a tővozását, mert feltételezte, hogy japán tőmadás esetében felfüggetlen erőkön fognak állni anélkül, hogy ez alatt mit is értett, arra sosem adott kielégítő magyarázatot. Crutchley - a rágtátnások háveken - káldottan sem hitt az elre elkészített, aprókosan kidolgozott haditervekben, mint ahogy arra sem vette a fáradságot, hogy személyesen találkozzon a beosztott amerikai hajóparancsnokokkal. Pedig Fiji partjainál, miatt inváziós erők győlekeztek nagy napja is lett volna rá, hogy legalább egyszer kezet rájzon velük. A HAMIS BIZTONSÁG%RZET MEGBOSSZULTA MAGÁT

Egy hajóraj parancsnokjának átvátelekor az őj elálljárának, a bevett szokások szerint a kábelre kellett állni. Bode sorhajókapitány viszont - káldottan a sőtben tártátnás szelektő kockázatára - feleslegesnek tartotta, hogy ilyen mádon azonnal elfoglalja az Australia helyét. A felalás cirkáló hajók ugyanis főtárával kőszobb amőgy is visszafordultak volna, őszágy a Chicago egyből az őre kerélehetett. Mivel senki sem várt japán vőzfelszáni tőmadást, Crutchley elhászását ősz helyőnek átvátelek káveten Bode, já megőrdemelt pihenőre a kabinjába tárt. Akőrcsak kapitánytársai: Getting a Canberra, ősz Riefkhol - az őszakon haladő kábelre vezetője - a Vincennes fedőzető. Utőbbi egyőbkőnt az egősz biztos-tő csoport parancsnokhelyettese is volt. Am az ellentengernagy mágsem tudatta vele, hogy cirkáló őstő elhagyja a dőli hajórajt. Az őszakiba tartő Quincy ősz Astoria kapitányai szintőn aludni mentek. A hajóparancsnokok tábbőge, káldottan tengernagy utas-tősz nőlkő, másdőfokőra mársőkelte a harckőszőltsőget, őgy a legőnysőgek egyik fele vőgre-valahőra őgyba kerélehetett. Emiatt viszont egy 180 m hossző cirkáló őn a megfogatkozott Qrszemekből egymőstő jáő, ha kőhajő-tősznyi tővolsőgra kerélt egy-egy.

REJTŐLYES REPŐLPGŐP FELTPNŐSEK

Ráviddel az őjőli Qrsőgvőjtő káveten az őszakon haladő csoport egyik rombolőja riasztőst adott le a hajók káldott kommunikőciősz rendszeren: Riadő! Riadő! RepőIQgőp Savő felett. Keletnek tart. A dőlen haladő Blue rombolő radarkezelő is őszlelt egy ismeretlen gőpet. A Vincennes-en, a hő-d távőben lővő parancsnoki kabinbő kilőpő Riefkhol szintőn lőtt egyet. Mivel valamennyi navigőciősz helyettőnyő őgett, a sorhajókapitányt ez a tőny arrő győzte meg, hogy csak sajő lehet. Mőgpedig valősző-nqleg a lőgi fedezetet adő hőrom amerikai anyahajő valamelyikőrl. Hiszen kőrtnak tartotta, hogy lőtezik olyan őpesző pilőta, aki káldottan ellensőges hajók felett, karőcsőnyfakőnt kivilőgő-tő gőppel merne repkedni! Rőjadősul arrő is meg volt győződve, hogy Turner ősz Crutchley ellentengernagy, őrtesőlvőn a tártátnőtekrő - amennyiben kell - megteszik a száksőges lőpőseket. A Quincy fedőzető, melyrő ugyancsak lőttak egy titkos gőpet, hasonlő káldottetősre jutottak. Turner ők rődiőszai azonban nem fogtők a riasztőst. A flotta őltal hasznőlt kőszőlkő akkőiban mág annyira megbőzhatatlanok voltak, hogy nem csak a 30 km-re lővő McCawley-n nem hallottők az őzenetet, hanem a káldott semelyik hajőőjn sem. Az admirőlisok amőgy is egy másik, bőj nem kevősbő fontos problőmőval birkőztak. Fletcher altengernagy ugyanis, főtővőn hőrom repőIQgőp-hordozőjő, elhatőrozta, hogy sőtőtedősz utőjn haladőktalanul visszavonul velük a veszőlyes vizekrő. Az előző napok lőgi csatőiban ugyanis hősz vadőszgőpet vesztett, ezőrt őgy ő-tőlte meg, vadőszrepőlkő a tovőbbiokban máj arra is kőptelenek, hogy sajőit anyahajőikat megvődjők a japőn torpedővetők elszőnt rohamaitő. A partra kerélt tengerőszgyalogosok, valamint a kirakodőssal bajlődő szállő-tőhajók, egy csapőjsra magukra maradtak. A rőjuk ződult problőma megoldőszőjn rőgődő admirőlisok e kavarodőszban elmulasztottők Qrjratoző káldottőket arrő őrtesőteni, hogy sajőit anyahajőik máj messze jőjnak, őgy bőrmilyen a tőrsőgben felbukkanő repőIQgőp csak a japőnokő lehet!

ELLENSŐG A LŐTHATŐRON!

Turner asztalőjn tább jelentősz is fekődt, melyek Guadalcanal irőnyőjba tartő japőn hajók őszimoltak be. Az előrt rágtátn az ellensőges flottabőziszőj, Rabaul ől ősz S-38-as amerikai tengeralattőjő kőldte, mikor 7-őn dőlutőjn főtő 5-kor őszlelte kifutőszukat. Aztőjn 8-őjn dőlelőtt, ahogy Bougainville partjaihoz őrkeztek, kőtt ausztrőj Lockheed Hudson jőjrgőp is felfedezte őket. Utőbbi jelentősz azonban csak alkonyatkor őrkezett meg Turner ősz

az Őgynevezett "RÁcsen" ŐjtviharzÁ³ japŐjnek olyan kitqnQ fegyverrel is rendelkeztek, melynek 1942-ben nem akadt pŐjrija a szŐjvetsŐgesek arzenŐljŐjban. A "Long Lance" kŐ³dnevt, oxigŐnhajtŐsŐ torpedŐ³t 610 kg-os robbanŐ³fejjel lŐjttŐjk el. A hatalmas acŐlszivar hatŐ³tŐjvolsŐjga elŐrte a 13 km-t, sebessŐge pedig a 90 km/h-t. Szemben az amerikai cirkŐlŐ³kkal, a japŐjnek hasonlŐ³ osztŐjlyŐ³ hadihajŐ³i rendelkeztek torpedŐ³vetQ-csŐjvekkel (oldalankŐnt 6-6 db-al), melyek - lŐvŐ³n ideŐjlik az Ő³szakai rajtaŐ³tŐsekhez - ebben a csatŐjban alaposan megnŐjveltŐk tqzerejŐ³ket.

FŐ³NYŐ-ZŐ-N Ő³JFŐ³L UTŐ³N

Augusztus 8-Őjn 23.13-kor Mikawa Ő³fent parancsot adott felderŐ³tQgŐpek indŐ³tŐjŐjra. A Chokai, az Aoba Ő³s a Kako nehŐ³zcirkŐjllŐ³k katapultjai egy-egy Mitsubishi F1M "Pete" tŐ³pusŐ³ biplŐjint repŐ³tettek a levegQbe. A kŐ³tŐ³lŐ³ses hidrolŐjnok feladata az volt, hogy derŐ³tsŐk fel, majd pedig vilŐjgŐ³-tŐ³bombŐjkkal jelezzŐk az ellensŐges hajŐ³k helyzetŐ³t. BQ egy Ő³rŐjval kŐ³sQbb, ezek a teljesen kivilŐjgŐ³-tott kŐ³tfedelqek repŐ³ltek el a szŐjvetsŐgesek hajŐ³i felett. MiutŐjn jelentŐ³k a lŐjtottak, Mikawa tisztŐjba kerŐ³lt az ellensŐg elhelyezkedŐ³sŐvel Ő³s kŐ³telŐ³kŐ³nek teljes harckŐ³szŐ³ltsŐ³get rendelt el. A japŐjnek olyan kŐ³zel haladtak el a SavŐ³-sziget mellett, hogy a tŐjvolban jŐ³l lŐjttŐjk a Tulagi partjŐjnl Ő³gQ G. F. Elliot szŐjllŐ³-tŐ³hajŐ³t. Ő³ra 27-kor az Qrszemek egy amerikai rombolŐ³t fedeztek fel, mely tqllŐ³k 8 km-nyire, mit sem sejtve hŐ³zott keresztŐ³l a szŐjguldŐ³ hajŐ³k oszlopa elQt. A tengernagy negyedŐ³re mŐ³rsŐ³keltette a sebessŐget. AztŐjn parancsot adott rŐj, hogy vegyŐ³k cŐ³lba a rombolŐ³t. Mivel az semmi jelŐ³t nem adta, hogy Ő³szelte volna a japŐjnek, nem lQttek rŐj. A gyanŐ³tlan hajŐ³ egy percen belŐ³l 180 fokos fordulŐ³ba kezdett, majd 1 Ő³rakor Guadalcanal felŐ³ eltqnt a sŐ³tŐ³ben. KŐ³sQbb kiderŐ³lt, hogy az amerikai Blue rombolŐ³ volt az, mely ugyan rendelkezett radarral, kezelQi mŐ³gsem fedeztŐ³k fel a kŐ³zelben Ő³lŐjlkodŐ³ ellensŐget. NŐ³hŐjny percre rŐj Savo-tŐ³ Ő³szakra egy mŐ³sik, tŐjvolodŐ³ rombolŐ³t lŐjttak. Mikawa kŐ³telŐ³ke ezzel szerencsŐ³sen Őj is csŐ³szott az QrkŐ³dQ rombolŐ³k kŐ³zŐ³tt, Ő³s Ő³jra teljes gQzzel szŐjguldott a SavŐ³tŐ³ dŐ³lre haladŐ³ cirkŐjllŐ³k felŐ³. TorpedŐ³kilŐ³vŐ³sre felkŐ³szŐ³lni! - adta ki a parancsot. Egy percre rŐj, 1.33-tŐ³, lassan alŐjereszkedQ vilŐjgŐ³-tŐ³ bombŐj kezdtŐ³k nappali fŐ³nybe borŐ³-tani az ausztrŐj Ő³s amerikai hajŐ³kat. A hidrolŐjnok ezzel maradŐ³káltalul teljesŐ³-tettŐ³k feladatukat. Az ejtQernyQn himbŐjllŐ³zŐ³ szerkezetek nem csupŐjn Lunga PointnŐj veszteglQ szŐjllŐ³-tŐ³kŐ³telŐ³k egy rŐ³szŐ³t tettŐ³k jŐ³l lŐjthatŐ³vŐj, hanem a Canberra Ő³s Chicago cirkŐjllŐ³kat, valamint a Patterson Ő³s a Bagley amerikai rombolŐ³kat is. Minden hajŐ³nak! TŐjmadŐj! - villogtŐjk a jelzQlŐjmpŐj Mikawa Ő³jabb parancsŐjt tovŐjbbŐ³-tva.

PERGPTpZBEN A DŐ³LI HAJŐ³RAJ

A torpedŐ³k gyors egymŐjsutŐjnbán csobbantak a tengerbe, mialatt a tŐ³zŐ³rtisztek lQelemeket szŐjmoltak Ő³s irŐjnyiszŐjgeket kiabŐjltak. A pŐjncŐ³ltornyok sivŐ³-tva fordultak a megadott irŐjnyba, a lŐjvegcsŐjvek fŐ³rgŐ³n emelkedtek a kŐ³-vŐjnt szŐjgbe, kŐ³jzben pedig lŐjvedŐ³kek siklottak Ő³s puskaporos zsŐjkok huppantak az ŐjgyŐ³k hidegen csillogŐ³ zŐjvŐjrzatŐjba. 1.43-kor a Patterson egyik Ő³les szemq matrŐ³za felfigyelt a vetQcsŐjvek felvillanŐjsaira. HajŐ³k elQtŐ³nk! - rikoltotta. Az Ő³gyeletes tiszt tŐ³stŐ³nt teljes riadŐ³t rendelt el. A rŐjdiŐ³s sem kŐ³slekedett Ő³s azonnal szŐ³tkŐ³rtŐ³lte az Ő³terbe: RiadŐ³! RiadŐ³! Idegen hajŐ³k az Ő³bŐjll bejŐjratŐjnl! Az Ő³szakon haladŐ³ csoport - balszerencsŐjŐ³re - Ő³ppen az irŐjnyvŐjltoztatŐjssal volt elfoglalva. A Vincennes navigŐjciŐ³s tisztjŐ³nek erre vonatkozŐ³ rendelkezŐ³se viszont csupŐjn 10 perc elteltŐ³vel jutott el minden hajŐ³ra. A recsegQ-sŐ³-polŐ³ kŐ³szŐ³lŐ³ekkel bajlŐ³dŐ³ rŐjdiŐ³sok - nem Ő³rtvŐ³n az eredeti kŐ³zlemŐ³nyt - azalatt mindenhol a parancs megismŐ³tlŐ³sŐ³rt rimŐjnkodtak. Nem csoda, hogy abban a pokoli hangzavarban elveszett a riasztŐj. Fogalmuk sem lehetett a felŐjŐ³k szŐjguldŐ³ veszedelemrQl. A dŐ³len haladŐ³knak mŐ³g ennyi esŐ³lyŐ³k sem volt a cselekvŐ³sre. A megkŐ³sett figyelmeztetŐ³st kŐ³vetQ mŐ³sodpercekben kŐ³t torpedŐ³ csapŐ³dott jobbrŐ³l a Canberra orrŐjba. VelŐ³k egyidejqleg - az orrŐ³l a tatig - 203 Ő³s 140 mm-es lŐjvedŐ³kek halŐjlos zŐjpora pŐjisztŐjzta vŐ³gig a 14 Ő³ves cirkŐjllŐ³t. A vŐjrhatsŐ³ gyors vŐjlasz helyett a Canberra ŐjgyŐ³i nŐ³mŐj maradtak. RiadŐ³ztatott tŐ³zŐ³reinek tŐ³bbsŐ³ge ugyanis mŐ³g nem Ő³rkezett meg szolgŐjlati helyŐ³re. A legszebb ŐjlmŐjbbŐ³ felugrasztott Getting sorhajŐ³kapitŐjny Ő³lmos tagokkal botorkŐjlt fel a parancsnoki hŐ³dra, ahol a bentlŐ³vQkkel egyetemben, szinte azonnal megŐ³ltŐ³k a kŐ³vetkezQ sortqz grŐjnjŐjtjai. A bemŐ³rQtiszt tŐjvolsŐjgokat kiŐjltott a hangcsQbe, de addigra mŐj a tqzvezetQ kŐ³zponban tartŐ³zkodŐ³k is valamennyien halottak voltak. Az Ő³jabb, fedŐ³zeteket ŐjttŐjrrQ lŐjvedŐ³kek egyenesen a gŐ³phŐjzban robbantak. A Canberra alig kŐ³t perc alatt legalŐjbb 28 talŐjlatot kapott, Ő³s fŐ³redQlve

Iángolás, megbánult roncsai; viltózott. A Patterson rombolás, melyről a riasztás elhangzott, ugyan gyorsan elérte a teljes harckészültséget, ám keveset tehettek. 1.51-kor, nyolc perccel azután, hogy a Canberra "bekapta" az első találatokat, a kereszreflektorok fénysugarai bekerült. A becsapásdát 203 mm-es gránátok azonnal harcközpontelenné tették a kő 127 mm-es ágyúját, és felgyújtották az előszár-tett IQszeres-lájdákat. A robbanásvesztély ellenére a Patterson megmaradt lávegeivel bántan viszonzta a tizedet, de nem versenyezhetett az ellenség nagyobb gránátok és IQtávolsági fegyvereivel. 60 lávecsőből egy sem érte el a célt. A Bagley rombolás torpedóindítási helyzetbe manőverezett, ám hiába, mert a kezelők családostan látták, hogy az acélszivarak gyújtászerkezetei nincsenek a helyükön. Bode sorhajás kapitány a Chicagó, kitérve az álmot szeméiből, kabinjából rádióparancsot adott, hogy IQjenek ki világá-tágránátokat. Okos ártlet volt. De fénysugarai borított, ellenséges hajók helyett a kőzben a hádra igyekvő Bode csak azt láthatta, hogy az első kő sortoz nyolc lávecsőből hűtőcsőrtárral kőtt mondott. Mielőtt máig felérhetett volna, Mikawa. "acélcsőpáj" máj csak karnyújtásnyira voltak. Torpedók jobbra! Kő torpedó jobbra! - áváltátt fel valamelyik Qrszem. 1.47-kor az egyik, 4 m-es lyukat ácpve a cirkáilás orrába, becsapódott. A kővetkező egytumban pedig, gránátok sávtettek el a hajás felett. Az egyik telibe taláلت az előrbocot. A tizedes repeszek és a roncsdarabok megélték vagy megsebesítettek 25 tengerészt, de a robbanások korántsem tették harcközpontelenné a Chicagót.

A hajásgöpek és a páncéltornycok ugyanis sörtetlenek maradtak. És a kárelhárta is gyorsan megszüntette a vízbe tért. A hajás fő lávegei azonban ennek ellenére sem távolozhattak. Ugyanis ágy a tqzvezet radarok, mint a hagyományos optikai távolságmérők, nem találtak célokat. Nagy sokára máigis megpillantottak egyet, mely kereszreflektorával a tengert párszázta. A tizedek nyomban irányzékba vették a fénysugarait. A 127 mm-es ágyú 25 lávecsőt adtak le, mire vágó a fénysugarai a hajás nyomtalanul eltűnt. Mikawa egyetlen rombolásja volt az, mely hirtelen biztosította a cirkáilást, nehogy az Qrjárató amerikai rombolás onnan meglepi a célt. Bode ágy világá-tágránátokat lávetett ki. A megbízhatatlan szerkezetek elenyésző része megélt, ám azt megmutatták, hogy távol ellenséges hajás nincs a kőzben. Erre a parancsnok - nagy kockázatot vállalva - felkapcsoltatta a kereszrefléktórszárakat. Kőrbepárszázta azok is csak a sáttét vágó felület taláلتák. 2.05-kor a fedélzetmester mindössze annyit árt a hajásnaplába: A tized és teljesen megszünt. Ellenséges hajók semerre sem láthatók. A Chicago tovább folytatta útját nyugat felé. Ártetlenül miért, mert a vődtelen szállítás hajók áppen ellenkező irányban voltak. A távoli cirkáilás pedig - melyeknek szintén segétságre lett volna szákságú - tőlük ászakra tartózkodott. Zavarodottságú vagy pánikú - esetleg mindkettőt - Bode semmit sem tett azért, hogy utánajájon annak, hogy a japánok mit mvelnek arrafelé. Mi távol, máig csak figyelmeztetést sem káldetett a tőlük 16 km-re hajás ászaki rajnak. Majdnem ugyanilyen zavarba ejtő a Scott ellentengernagy vezette harmadik hajóraj tőtenkedése. Hajás felé a szorosban, miközben ágyet sem vetettek a tőlük 30 km-nyivel zajlás csata tqzparájának felvillanásaira. Scott-tá utálagos magyarizatként elfogadták, hogy a távoli fénysugarait az elvonulási zivatar villámájsainak tulajdonította. A szővetséges hajókon kálálásban is teljes volt a zqzavar. A McCawley fedélzetén Turnernek fogalma sem volt rála, hogy mi tártánik pontosan. Mindössze annyit tudott, hogy katasztrófa eltt állnak. Ezért elsősorban fedezet nélküli maradt csapat - és teherszállás biztonsága járt a fejében. Crutchley és az Australia meg tő messze voltak attól, hogy időben odaérve tőnylegesen a segétságre lehetek volna. Az ellentengernagy ezért átközben, rádiószó sztozotta parancsait, melyek viszont, a helyzet pontos ismerete nélküli, csak fokozták a fejtelenséget.

MIKAWA CIRKÁLÁS! TOVÁBB PUSZTÍTOTTAK

A dőli csoport megtizedelése és szőtszársá alig hat percig tartott. Utána Mikawa teljes gőzzel, ászaknak fordította flottilláját, hogy az ott lavróz, máj sik ellenséges rajjal is elbájon. A manőver kőzben hajószlopa vőletlenül kettő vőlt. Ám máig ez is a malmára hajtotta a vizet, mert ágy áppen oltába tudták fogni a kőzelgő vőgzetrel mit sem sejtő - három nehézcirkáilás és a kő rombolás. Világá-táist! - adta ki a parancsot az altengernagy. A Chokai reflektorai pengéként hasítottak a koromsáttőbe. A fénysugarakban rádióparancsot látták az Astoria, a Quincy és a Vincennes, melyek teljesen gyanútlanul, csupán 25 km/h-s tempóval haladtak. Utábbi hádján máj ott volt Riefkhol sorhajás kapitány, akit az ágyeletes tiszt máj akkor riasztott, mikor a távolban meglátták a

Chicago cirkálók álltal felléptek világgé-terágrájnátokat. Feltételezve, hogy a dőli csoport, holmi kordonon ártcsőszi igyekvő, japán rombolóra vadászik, a kereszreflektorok a legkevésbé sem nyugtalanították. Ezért csupán arra utasította rádiósájt, hogy adja le: Kapcsolják ki a fénnyeket! Barátok vagyunk. 1.48-kor az Astoria Qrszemei cirkálókjuk kázzvetlen kázzelében elszáiguldá torpedákat fedeztek fel. A parancsnoki állásába berobog Greenman sorhajókapitány megdöbbenne láttá hallotta, hogy lázvegei májr a 2. sortázet adják le. Tázet tisztje, Truesdell korvettkapitány, aki egész ájjel a makacsodá tqzvezetq radarral veszdátt, ugyanis a helyen volt, mikor az ellenséges reflektorai befogták a hajót. Hallván a torpedákra és látván, hogy az első grájnátok az Astoria elött csobbantak, tástá parancsot adott a tqz viszonzásra. Utána rágtá elrendelte a teljes harckészültséget is. Greenman, akárcsak a Chicago hádján Bode, persze semmit sem értett. Ki rendelte el a riadót!? Ki a fene adott tqzparancsot!? Prátek, nem látják, hogy saját hajóinkra IQdáznek!? Tázet

szántess! De azonnal! - ordibálta. Truesdell-nek kázzben megfigyelője izgatottan jelentette: Uram, ezek Nachi-osztályú cirkálók! Semmi kátság, hogy japán cirkálók! A tázet tiszt azonnal a hádra telefonált. Az ottani háradás a gy adta ájt ázzenetét: Mr. Truesdell azt kéri uram, hogy az ág szerelmére, adjon vágre tqzparancsot! Egy szemhunysnyival kásqbb az ájabb ellenséges sortqz grájnátjai kázzvetlenül a hajóorr elött csapádtak be. A gejraként magasba székq, hatalmas vá-ztálcerek vágre meggyzttak a parancsnokot. Tázelést folytatni! Teljes gqzzel elqre! De májr kásq volt. Az 5. sortqz lázvedőkei az Astoria kázzepét találták telibe. Az ott felgyójtott hidrólájn elsqrendqen kívülágá-tott cölponttá tette. A grájnátok robbanásait rázkáda cirkálók egymás után námultak el a páncéltornyok lázvegei, aztán a hajóápek is leálltak. A fedélzeten felrobbanás IQszerkászlettá tázes pokollá vältözött az egész mindenségg. A személyzet mággsem adta fel a harcot. Az ágyók elnámulásáig kilenc sortázet adtak le. A lázvedőkekből hájrom is eltalálta Mikawa zászlóshajóját, a Chokait. A grájnátok kázzá egy a tárkápszobában robbanva megálte az ásszes navigációs tisztet és megsemmisítette a tárkápeket. Az Astoria nem tarthatott ki sokáig. A tázetrek a tomboló tázesek, a gépászek a betáduhá tengervíz miatt voltak énytelenek elhagyni szolgálati helyeiket. A parancsnoki hádon sem volt életben májr senki. A hajó egyre lassulva hamarosan mozdulatlan "hullávjá" dermedt. A Quincy fedélzetén Moore sorhajókapitányt az első sortázes ugrasztották ki ágyájba. A hádra berontva Qt és valamennyi ott tartázkodá elvakították a Chokai reflektorai. Lqjók májr ki azokat a rohadt fényszárakat! - adta ki első parancsát. Aztán, hirtelen meggondolva magát, vissza is vonta: Hátha a fényforrások saját hajón vannak! Inkább kapcsolják fel a mi reflektorainkat, hogy Qk is észrevegyék, baráti hajó vagyunk. A vältasz nem is kásett. Az ellenséges hajóoszlopok lázvegei villába fogták a Quincy-t. A halálosan pontos grájnátzuhatóg kázzben Moore májr csak egy parancsot tudott kiadni: Kátt tqz kázzé keráitánk! Minden lázvegnek tqz! Káldjók Qket a pokolba! Aztán a kázzvetkezq grájnátok tqzhatáisa egyszerqen eláppáte a hidat. Egy torpeda a 4-es kázhájban robbant és valásággal kibelezte a hajót. A lángtengerben szinte azonnal krematáriumá vältözött az egész gépápház. A láken betárrq váz pedig megálte azokat, akik táólve a tqzvihart, oltani igyekeztek. A talpon maradottak kázzá a rangidqs - egy tázet tiszt - parancsot adott a hajó elhagyására. A cirkálók 2.35-kor elsályyedt. Az északi csoport álláon haladá Vincennes volt az utolsó hajó, melyre az ellenséges lecsapott. A japán tázetrek addigra májr tákkáletesen belétték magukat. Ami a továbbiakban kázzvetkezett az nem csata, hanem kázzánséges mászáris volt. Hájrom torpeda és - a kisebb qrmáretq lázvedőkeket nem is száimolva - legalább 56 db 203 mm-es grájnát csapádtott a szerencsétlen cirkálók testébe. A kázzelbe merászkedq ellenséges mágg géppuskatqzzel is elárasztotta feláopátmányét. A páncéltornyok felrobbantak, mikázzben az alsóbb fedélzeteken megákezzhetetlenül pusztították a lángok. A dáhángq Riefkohl sorhajókapitány mágg akkor is tqzparancsokat osztogatott, mikor hajóján májr nem akadt egyetlen egy, tázelésre kápes ágyó sem. Vágá minderrá tázet tisztje világosította fel, aki a cirkálók orrában lávq bemárrqállásbá, tázeseken és roncsokon ájtverekedve jutott el hozzá. A japán lázvedőkek mágg további átt percen keresztül záporoztak a kiszolgált Vincennes-re. Mikawa parancsára a japán csapásmárrqk 2.15-kor szántették be a tázelést, aztán felszávadtak az ájszakában. Riefkohl ekkor adhatott parancsot a menthetetlen cirkálók elhagyására, melyet negyed árával kásqbb el is nyeltek a habok.

AZ ELSŐ-PRP JAPÁN GYPZELEM MÉRLEGE

Abban a pillanatban a diadalmas japán cirkálók és a tőlük áppen 32 km-re kirakodás szállítás-hajás káoszát csak három harcköpes szűrvetsőges cirkálók, az Australia, a Hobart és a San Juan, valamint egy maréknyi rombolás állt. A fiatalabb tiszték arra unszolták Mikawa tengernagyot, hogy sűrűn járjon el az ellenséges hárdfő. A kárjelentésekben meg tudhatta, hogy ásszesen három hajóút ártók találatok, melyek 58 tengerész halálát és 53 sebesültét okozták. Az általuk okozott pusztáshoz képest mindez eltérő volt. Amíg a mágis, inkább jázan észre hallgatott és a visszavonulás mellett döntött. Egyfelől azért, mert hajó mágis szerkesztésűk zámát - több mint 1000 db 203 mm-es lővedéket és szinte valamennyi torpedójukat - ellőt. Másfelől meg, mert a kázelg napkelte a bosszúállás amerikaiak lágitámadásaival fenyegette. Ne felejtse, Mikawa nem tudott rá, hogy Fletcher altengernagy, három repülőgép-hordozóval elQzQ este elhajózott. A japán parancsnok, elágedetten káteléke 32 perc alatt aratott villámgyors ájszakai gyzelmével Rabaul felé vette az irányt. Cirkálók átközben csak az árt lassú-tottak egyszer, hogy tqz aláj vegyék, és slyosan megrongálják a Talbot amerikai rombolást. Visszafelé a támaszpontig meg is ástak a bombatámadásokat, de hajó káozál 10-án a Kako cirkálót elslyesztette egy amerikai tengeralattjáró. 9-án hajnájt a slyosan megrongált Canberra is "csatlakozott" az immár 730 m-es málysgben nyugvó Quincy és Vincennes cirkálókhoz. Az Astoria megmentésére tett k-sárletek szintén kudarcba fulladtak, ezért 10-án dől kárált azt is el kellett slyeszteni. Az ausztrál vesztéságlisra 84 halott, az amerikaiakra 1024 került. A szűrvetsőges hajókon ásszesen 709-en sebesültek meg. 16 rakor - a csapásoktól sokkolva - Turner szállítás-hajásnak visszavonulást parancsolt. Náhánnyuk gyomrában még ott volt a kirakásra várás felszerelés több mint 3/4-e. Az ább rajtaátstól rettegő tengernagy azonban, sehog sem mert tovább ott szobrozni. Inkább felszedte a horgonyt és - a fedélzeteken még mintegy 1600 - tengerészgyalogossal egyetemben - az 1700 km-re fekvő Ásj-Kaledónia biztonságos kikötő felé vette az irányt. A Guadalcanalon hagyott bQnyakak csak nágy napra elegendő szerrel és olyan kevés álelemmel rendelkeztek, hogy a kávetkez hetekben zsákmányolt rizsen áltak. A japán rombolók pedig eközben, ájszakánként szabadon hajókat fel-alá a sziget partjainál és lQtták állásait.'

BPNBAKOK KERESTETNEK!

Az amerikai flotta-fparancsnokát a Savá-szigetnél elszendett vereség bizonyos tekintetben nagyobb megrázkádtatást okozott, mint a Pearl Harbor-i. Am utábbinál legalább a slyos vesztések mentéságot szolgálják, hogy az a támadás hadzenet nélkül volt. Savá esetében viszont ez nem lehetett kifogás. A vezénylő parancsnokok ostoba elbizakodottságára nem is lehetett méltó. Melytől elvakulva, még akkor sem látták be, hogy Amerika egy olyan ellenséggel harcol, melynek elsQrendő a hadiflotta. Ás aminek tengerészeit arra kápezték ki, hogy ákületesságre vigyék a támadás harcmodort. King admirális, flotta-fparancsnok hat háttig egy szót sem ejtett a nyilvánossáig elQt a savá megálás vereségről. Csak miután október 11-én ájjel Guadalcanal partjainál lezajlott az első, vitathatatlanul amerikai gyzelemmel végződött tengeri csata, akkor adatott ki egy szqkszavó hivatalos kázelényt a tártánteokról. A já hárek kázelé besuvasztva - mint a cukormázjal bevont keserű pirula - fel sem tqnt az a pársor, melyben futálag említ és tártánteó holmi korábbi csatában elvesztett ágy cirkálók. King azonban addig sem vesztegette az idejét. Hepburn tengernaggyal az álon vizsgálsbizottságot állított fel, hogy az derá-tse ki a katasztráfa okait. A tálQk kikárdése hánapokig tartott. A feltárás jelentés végül 1943 májusában került King asztalára, aki kapásból 30 ávre titkosította tartalmát. Szeptemberben kelt levelében, az ausztrál és az amerikai flotta legmagasabb rangú, illetékes parancsnokainak kávetkezőket ártá: A Hepburn-jelentés alapján arra a megállapításra jutottam, hogy senki sem vonható felelősságre átkes szakszerqlenságot. A vereség fő okainak a meglepetés és az a tány tekinthet, hogy ez volt a legelső csatája a parancsnoklás tiszték legábbjének. Bár akadtak káztálk olyan szemlyek, akiknek harctári teljesítménye még ezt figyelembe áve sem áttáte meg a ká-váint márcát. Ezért meg fogom tenni a szákságes adminisztratív intézkedéseket. Bárókratikus zsargonban elQadva ágy festett számos ágáretes pályafutás derákba tártásre és egy szemlyes tragédia elQázése.

CSAK BIZONYOS FEJEK HULLOTTAK LE

Fletcher altengernagy, aki "megszákkátt" anyahajóival, hamarosan a parton találta magát és többet sosem látta. Riefkohl és

